

[Lange.]

den trufne Aftale, blev paa ingen Maade afsvækket ved de af den højtærede Udenrigsminister fremsatte Udtalelser. Den højtærede Udenrigsminister fremsatte ganske vist opmuntrende Udtalelser om Traktaten og sagde, at det var en god Traktat for os, men umiddelbart efter de optimistiske Udtalelser fremsatte den højtærede Minister Udtalelser, der maatte virke i høj Grad afsvælgende paa den Optimisme, som Aftalen kunde give Anledning til. Ganske vist, det maa jeg indrømme, fremsatte det ærede 2det Medlem for 6te. Kreds (Hauch) Udtalelser, der var betydeligt mere optimistiske med Hensyn til det Resultat, der var opnaaet, end hvad den højtærede Udenrigsminister havde udtalt. Oven i Købet spaaede det ærede Medlem, at Traktaten ikke alene for det Aar, vi er inde i, men ogsaa for de efterfølgende Aar vil betyde en stor Fordel for det danske Samfund og vel først og fremmest for det danske Landbrug. Men hvad der staar i Bemærkningerne, og hvad man i øvrigt kender til denne Sag, synes jeg ikke berettiget til saa optimistiske Ytringer. Jeg erkender dog, at det ærede Medlem er velbevandret i disse Forhold. Man kan undertiden tvivle om, hvorvidt den udenrigspolitiske Ledelse i disse Spørgsmaal ligger hos Udenrigsministeren eller hos det ærede Medlem.

Paa det nuværende Tidspunkt skal jeg ikke gøre flere Bemærkninger om Forslaget. I det Udvalg, der er bebudet, vil en Del af Tingets Medlemmer, de 15, der kommer ind i Udvalget, jo faa Lejlighed til at faa yderligere Oplysninger, og jeg skal derfor udsætte yderligere Udtalelser til anden og sidste Behandling af Forslaget.

Mine Partifæller i Folketinget har imidlertid ikke villet tage Medansvaret for Ratifikationen, og det er vel ikke meget sandsynligt, at mine Partifæller i dette høje Ting og jeg kommer til et andet Resultat. De principielle Betragtninger, jeg i Fjor ved Afslutningen af den anden Handels-traktat med Tyskland gjorde gældende, vil sikkert ogsaa i Aar vise sig at være rigtige ud fra vort Synspunkt. Men Beslutning om den Stilling, som vi vil tage ved den endelige Behandling, vil vi tage og tilkendegive efter Udvalgsbehandlingen.

Veistrup: Det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Overenskomsten om Vareudveksling mellem Danmark og Tyskland hilser jeg, i Modsætning til den ærede sidste Taler, med den største Tilfredshed. Jeg gør det saa meget mere, som jeg

altid gennem de senere Aars mange og lange Kriseforhandlinger har været klar over, at skulde der opnaas noget virkeligt af Betydning for at lindre den Landbrugs-krise, som vi nu igennem de sidste 6—7 Aar har været inde i, var der kun en eneste Ting, som vilde faa afgørende Betydning for Landbrugets Bedring i økonomisk Henseende, og det var en betydelig Udvidelse af Landbrugseksporten til Priser, som laa inden for Rimelighedens Grænser og muliggjorde en rentabel Produktion. Jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at en Mængde af de Kriseforanstaltninger, som er gennemført gennem disse for Landbruget saa vanskelige Aar, har været af overordentlig stor Betydning, men det har alt sammen været Foranstaltninger af henholdende Karakter. Jeg tror, vi alle sammen maa være enige om, at alle de Kriseforanstaltninger, vi har gennemført, var Udtryk for en Politik for Dagen og Vejen, og at vi ikke gennem disse Foranstaltninger naaede frem til Forhold, som var tilfredsstillende for Erhvervslivet i det hele taget herhjemme.

Gennem den Traktat, som her foreligger til Behandling, forekommer det mig, at Forholdene stabiliseres ganske overordentligt for Landbrugets Vedkommende. Det gælder, saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, baade prismæssigt og produktionsmæssigt. Gennem denne Handelsoverenskomst skabes der Betingelser for en bedre Udnyttelse af dansk Landbrugs Kapacitet, som længe ikke har kunnet udnyttes tilfredsstillende. Der er her Tale om en betydelig Forøgelse af Eksporten af alle de Varer, som betyder noget inden for Landbrugets Produktion. Jeg henviser i saa Henseende til de Bemærkninger, som ledsager Forslaget, og jeg er ganske uenig med den ærede sidste Taler, som mente, at der ikke fandtes nogen Positivitet i Bemærkningerne. Naar det ligger saadan, som det oplyses, at Eksporten af Kreaturer vil blive ca. halvanden Gang saa stor, som den var i 1935, at der vil kunne udføres et forholdsvis betydeligt Antal Svin, og at der er Mulighed for en ikke ubetydelig Forøgelse af Eksporten af Smør, Æg, Ost, Frø, Heste og Fjerkræ, hvortil kommer en betydelig Forøgelse af Fiskeeksporten, saa forekommer det mig, at disse Bemærkninger indeholder Positiviteter i en sjælden Grad. Derfor forbyr det mig, at man ikke fra konservativ Side er i Stand til at give Tilslutning til den Traktat, som her foreligger.

Hvad der gør Overenskomsten yderligere værdifuld, er, at den ikke er afsluttet